

*Estas son mis últimas
palabras...Cartas póstumas del
Holocausto*

Actividade realizada polo alumnado e
profesorado do IES Politécnico de Vigo
no curso 2014-2015
(27 xaneiro 2015)

“Estas son mis últimas palabras...”
Cartas póstumas del Holocausto

Editor: Zwi Bacharach

O 27 de xaneiro é a data que conmemora a liberación do campo de exterminio de Auschwitz - Birkenau (Polonia) lugar que representa os horrores da persecución e exterminio de xudeos, xitanos, testemuñas de Xehová, homosexuais e presos políticos.

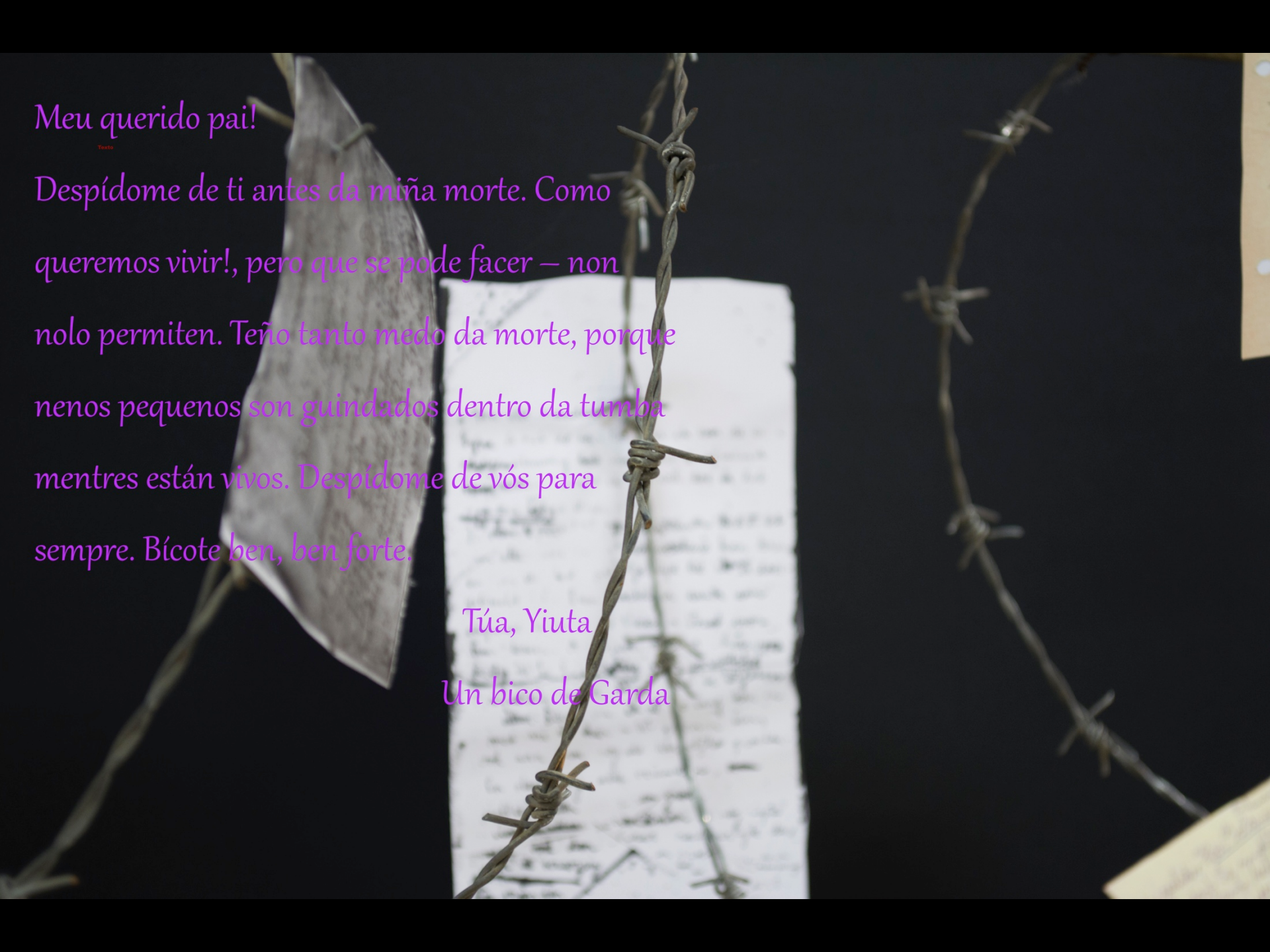

***"Estas son as miñas
últimas palabras ..."***

Cartas póstumas do Holocausto

Estas cartas enganchadas no arame de espiño son reproducións reais de persoas reais que morreron nos campos de exterminio.

Están escritas en todas as linguas de Europa e por persoas de todas as idades que aproveitaban un anaquiño de papel para escribiren as súas últimas vontades. Aínda que non entendades o que din, poñédevos por un momento no seu lugar e xa saberedes o que queren dicir

Meu querido pai!

Despídome de ti antes da miña morte. Como
queremos vivir!, pero que se pode facer – non
nolo permiten. Teño tanto medo da morte, porque
nenos pequenos son guindados dentro da tumba
mentres están vivos. Despídome de vós para
sempre. Bícote ben, ben forte.

Túa, Yiuta
Un bico de Garda

Meus queridos pais!

Aínda se o ceo fose papel e o mundo tinta, non sería capaz de describirlle
o meu sufrimento nin todo o que vexo ao meu redor.

O campo está situado no
mañá nos levan a traballar

pés están sangrando,

zapatos. Trabajamos

comer, e pola noite

(tamen nos

Todas as noites

golpéannos

corpo xa

de sangue de baixo

madeira carbonizada.

que vexo ao meu redor.

claro dun bosque. Xa cedo pola

ao bosque. Às plantas dos meus

porque me quitaron os

todo o día, case sen

durmimos no chan

quitaron as nosas chaquetas)

veñen soldados borrachos e

con paus de madeira, e o meu

está negro de tantas manchas

da pel, e parece un anaco de

*Querida mamá:
Unicamente podo di-
cirche o seguinte: un
millón de grazas, e, se
é posible, pidoche que
me perdoes. Ti soa
comprenderás por que
non é necesario empre-
gar máis palabras
aquí...*

*Con amor infinito,
A túa filla*

Übermittlung von
Frau | Tenthiers dussai-
wegen | Adresse sehr
dankebar. Wenn möglich,
berichten Sie ihr bitte,
dass mein Mann,
Herbert | Bellinger und
seine | Familie hier
sind. | Dank, ergebenst
Heidi Bellinger

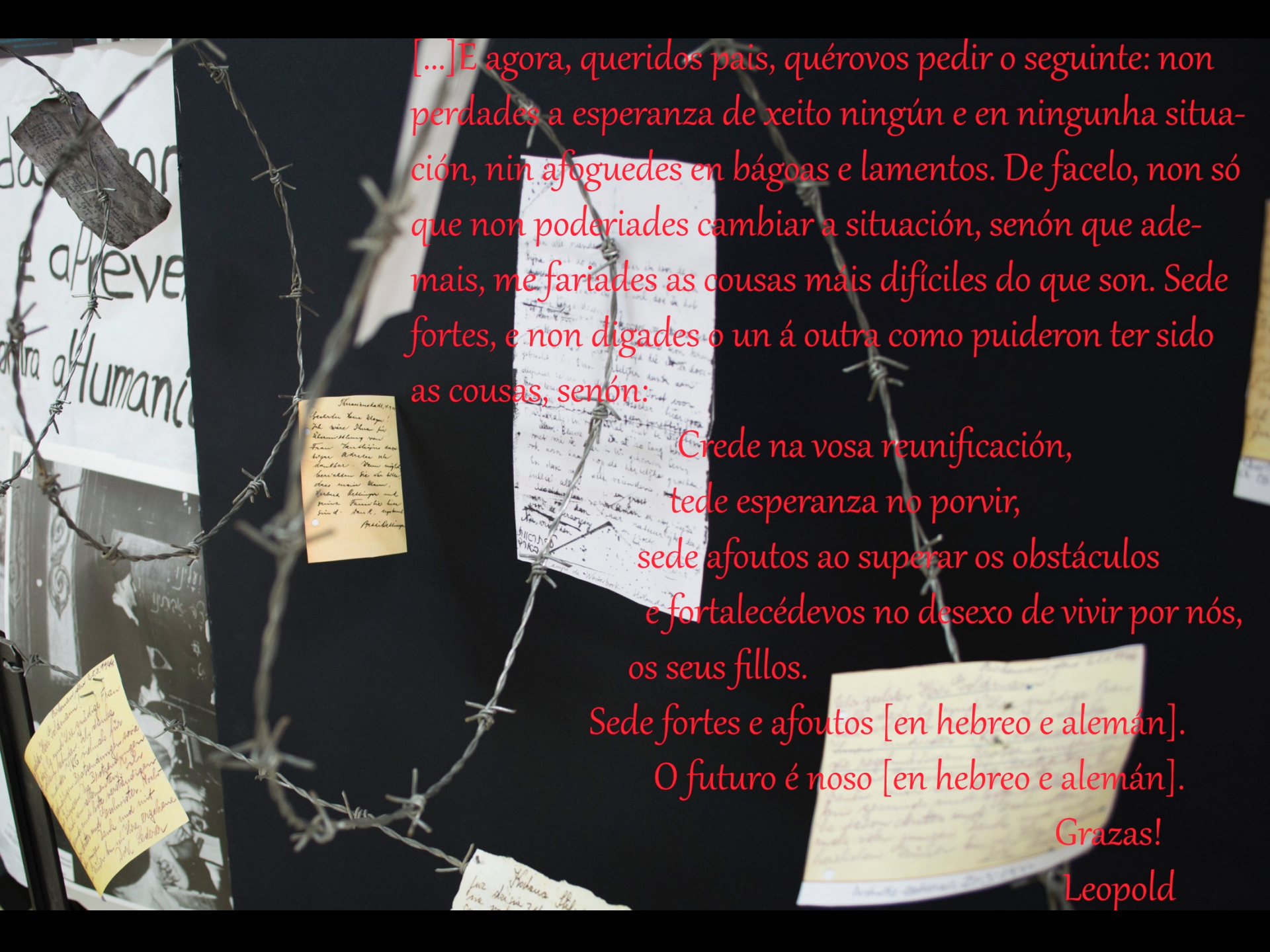
15-9-44

Meus queridos e amados pais!

Resúltame moi difícil escribivros esta carta.

Cando a recibades, eu xa estarei rumbo a un lugar descoñecido. Se ben non é a primeira vez que me despido de vós, as circunstancias confírenlle a esta despedida un novo significado: o final dunha etapa da miña vida e da nosa vida. Quero tratar de agradecervos novamente por todo o amor, pola amabilidade e a consideración, pola educación e todo o bo e fermoso que vivín grazas a vosoutros

[...]E agora, queridos pais, quero vos pedir o seguinte: non perdades a esperanza de xeito ningún e en ningunha situación, nin afoguedes en bágoas e lamentos. De facelo, non só que non poderíades cambiar a situación, senón que ademais, me fariades as cousas máis difíciles do que son. Sede fortes, e non digades o un á outra como puideron ter sido as cousas, senón:

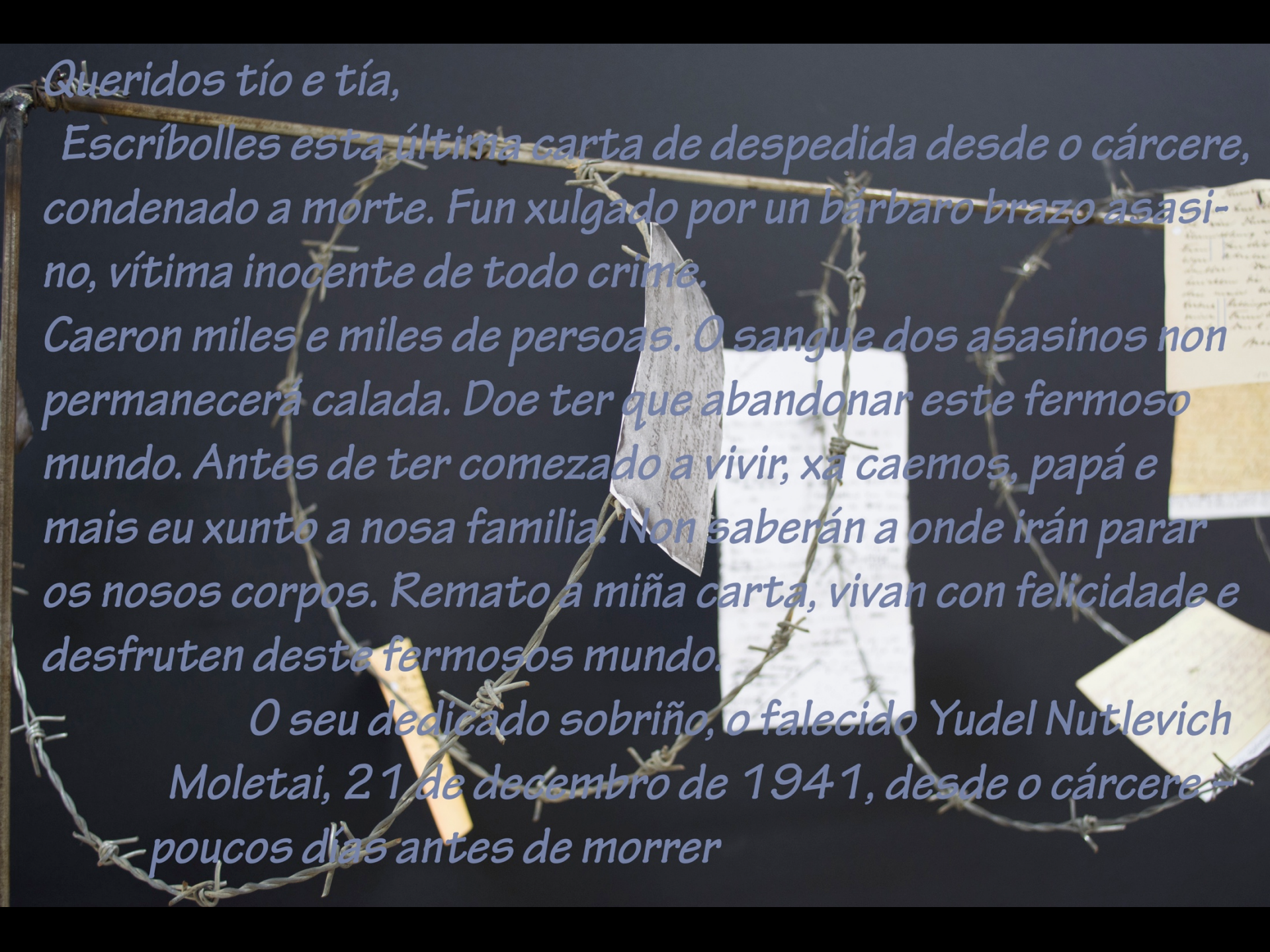
Crede na vosa reunificación,
tedes esperanza no porvir,
sede afoutos ao superar os obstáculos
e fortalecédevos no desexo de vivir por nós,
os seus fillos.

Sede fortes e afoutos [en hebreo e alemán].

O futuro é noso [en hebreo e alemán].

Grazas!

Leopold

Queridos tío e tía,

Escribolles esta última carta de despedida desde o cárcere, condenado a morte. Fun xulgado por un bárbaro brazo asasino, vítima inocente de todo crime.

Caeron miles e miles de persoas. O sangue dos asasinados non permanecerá calada. Doe ter que abandonar este fermoso mundo. Antes de ter comezado a vivir, xa caemos, papá e mais eu xunto a nosa familia. Non saberán a onde irán parar os nosos corpos. Remato a miña carta, vivan con felicidade e disfruten deste fermoso mundo.

O seu dedicado sobriño, o falecido Yudel Nutlevich Moletai, 21 de decembro de 1941, desde o cárcere -
poucos días antes de morrer

Miña querida e amada naiciña!

Esta é a fin. Hoxe, cando escureza, a túa Lianka [...] Naiciña, para mín ti fuches a mellor nai do que se puído facer. Pídoche perdón pola miña que te puído ferir, por calquera palabra extrae o mellor de tí como nai e sé forte! Debes túa saúde, debes vivir pola miña pequena Irka absolutamente orfa. Protéxea, cóidaa, vive polo último pedido da túa filla que vai morrer. muller capaz, chea de enerxía, fai que estude do meu cabelo e a miña fotografía, as obxectos persoais. [...] E novamente, túa filla e vive polo ben de Irka. [...]

Bíco e abrazo á miña Irka e ás súas abrázote e bendígote a tí por última vez; dición.

xa non estará máis con vida. mundo. Fíxeches por mín todo o morte, por calquera ofensa miña agravante. Pídocho, rógocho, permanecer con vida e coídar a que agora xace no seu berce, ab-seu ben. [...] Tes que realizar o Cría a Irka para que sexa unha moito. [...] Garda para ela un rizo cartas de Remus, os meus libros e naiciña, sé forte, sé afouta, coída a

mans e pés doces e pequenos. Bícote e bíco as túas mans e recíbo a túa ben-

Túa, a tranquila e miserable,
Lanka

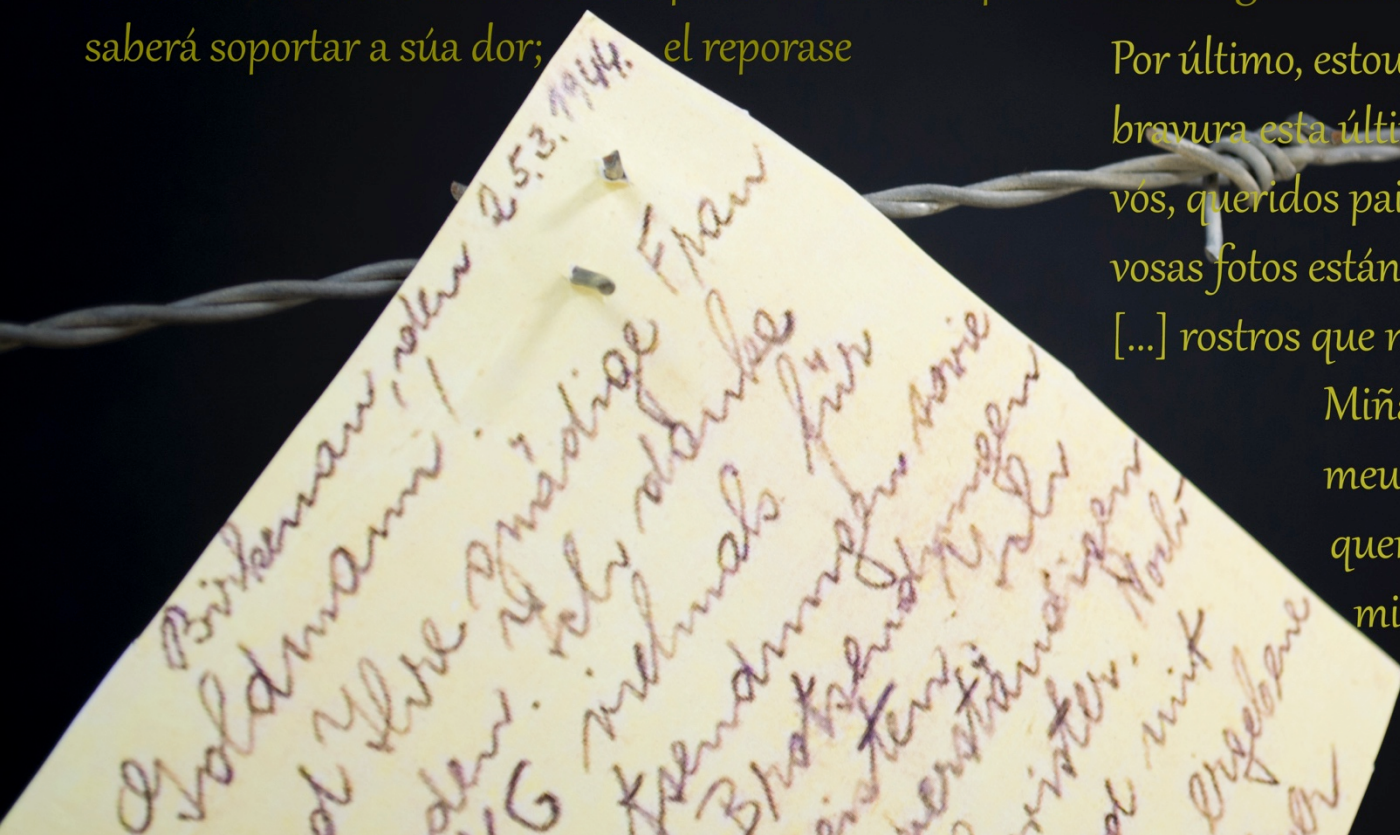
[...] Si, os breves anos da miña xuventude foron felices e hoxe despídome deles, pensando que Gaston e Denise, se saben achalas nas súas respectivas vidas, agárdanlles grandes alegrías. Que Gaston e Denise, que son mozos, miren cara a adiante, e que axiña deixen de pensar no seu irmán morto; que teñan un só pensamento: vivir!

Aos meus queridos irmáns e irmás, pídolles tamén que sexan valentes e que cubran permanentemente de amor á nosa doída nai, para axudala a soportar esta carga de dor. Papá vai ser forte e saberá soportar a súa dor; el reporase

Por último, estou con forzas, e afronto con bravura esta última proba, e pído vos tamén a vós, queridos pais, que sexades fortes. [...] As vosas fotos están todas fronte aos meus ollos, [...] rostros que nunca máis volverei ver. [...]

Miña querida nai,
meu querido pai,
querido irmán, o meu “vello”,
miña querida e pequena irmá,
adeus, sede valentes!

Bernard

*"Estas son as miñas
últimas palabras ..."*

Cartas póstumas do Holocausto

Estas cartas enganchadas no arame de espiño son reproducións reais de persoas reais que morreron nos campos de exterminio.

Están escritas en todas as linguas de Europa e por persoas de todas as idades que aproveitaban un anaqueño de papel para escribiren as súas últimas vontades. Aínda que non entendades o que din, poñédevos por un momento no seu lugar e xa saberedes o que queren dicir

Agradecementos:

O debuxo do mural còmpre agradecerllo a Débora Yáñez e a todo o seu alumnado do debuxo.

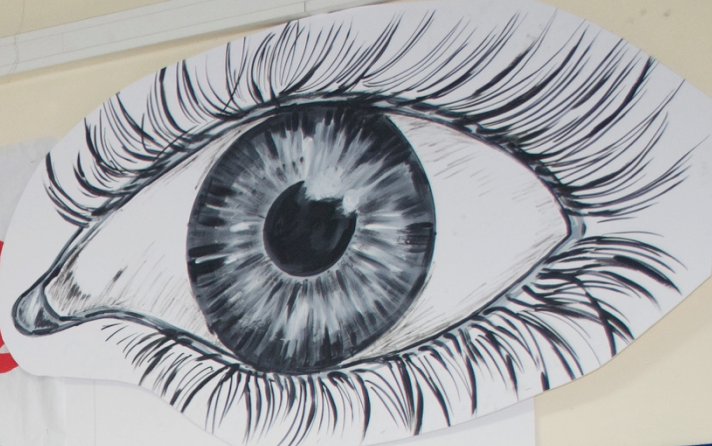
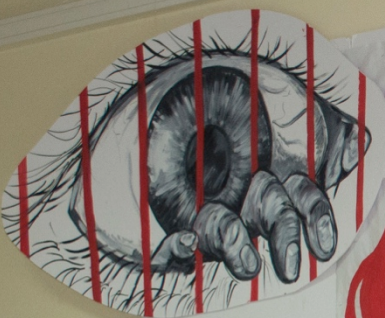
A Lóla Meléndez e ao seu alumnado de 1º e 2º de ESO.

A Esther Fraga, do departamento de Tecnoloxía polo deseño do arame de espiño e, sobre todo a

Farruco, do departamento de Metal, pola soldadura e ensamblaxe.

Mural expositivo realizado por alumnado e profesorado do IES Politécnico de Vigo (curso 2014-15)

Música: "Elle", Gérald

OS
HOLLO
CAUSTO

NUNCA

MAIS

O 27 de xaneiro é a data que conmemora a liberación do campo de exterminio de Auschwitz - Birkenau (Polonia) lugar que representa os horrores da persecución e exterminio de xudeos, xitanos, Testemuñas de Xehová, homosexuais e presos políticos.

- DTO. ED. E ORA C.
- DTO. ED. Y ORA C.
- DTO. CI. 02. ...
- DTO. CI. 03. ...
- DTO. CI. 04. ...
- DTO. CI. 05. ...
- DTO. CI. 06. ...
- DTO. CI. 07. ...
- DTO. CI. 08. ...
- DTO. CI. 09. ...
- DTO. CI. 10. ...
- DTO. CI. 11. ...
- DTO. CI. 12. ...
- DTO. CI. 13. ...
- DTO. CI. 14. ...
- DTO. CI. 15. ...
- DTO. CI. 16. ...
- DTO. CI. 17. ...
- DTO. CI. 18. ...
- DTO. CI. 19. ...
- DTO. CI. 20. ...
- DTO. CI. 21. ...
- DTO. CI. 22. ...
- DTO. CI. 23. ...
- DTO. CI. 24. ...
- DTO. CI. 25. ...
- DTO. CI. 26. ...
- DTO. CI. 27. ...
- DTO. CI. 28. ...
- DTO. CI. 29. ...
- DTO. CI. 30. ...
- DTO. CI. 31. ...
- DTO. CI. 32. ...
- DTO. CI. 33. ...
- DTO. CI. 34. ...
- DTO. CI. 35. ...
- DTO. CI. 36. ...
- DTO. CI. 37. ...
- DTO. CI. 38. ...
- DTO. CI. 39. ...
- DTO. CI. 40. ...
- DTO. CI. 41. ...
- DTO. CI. 42. ...
- DTO. CI. 43. ...
- DTO. CI. 44. ...
- DTO. CI. 45. ...
- DTO. CI. 46. ...
- DTO. CI. 47. ...
- DTO. CI. 48. ...
- DTO. CI. 49. ...
- DTO. CI. 50. ...
- DTO. CI. 51. ...
- DTO. CI. 52. ...
- DTO. CI. 53. ...
- DTO. CI. 54. ...
- DTO. CI. 55. ...
- DTO. CI. 56. ...
- DTO. CI. 57. ...
- DTO. CI. 58. ...
- DTO. CI. 59. ...
- DTO. CI. 60. ...
- DTO. CI. 61. ...
- DTO. CI. 62. ...
- DTO. CI. 63. ...
- DTO. CI. 64. ...
- DTO. CI. 65. ...
- DTO. CI. 66. ...
- DTO. CI. 67. ...
- DTO. CI. 68. ...
- DTO. CI. 69. ...
- DTO. CI. 70. ...
- DTO. CI. 71. ...
- DTO. CI. 72. ...
- DTO. CI. 73. ...
- DTO. CI. 74. ...
- DTO. CI. 75. ...
- DTO. CI. 76. ...
- DTO. CI. 77. ...
- DTO. CI. 78. ...
- DTO. CI. 79. ...
- DTO. CI. 80. ...
- DTO. CI. 81. ...
- DTO. CI. 82. ...
- DTO. CI. 83. ...
- DTO. CI. 84. ...
- DTO. CI. 85. ...
- DTO. CI. 86. ...
- DTO. CI. 87. ...
- DTO. CI. 88. ...
- DTO. CI. 89. ...
- DTO. CI. 90. ...
- DTO. CI. 91. ...
- DTO. CI. 92. ...
- DTO. CI. 93. ...
- DTO. CI. 94. ...
- DTO. CI. 95. ...
- DTO. CI. 96. ...
- DTO. CI. 97. ...
- DTO. CI. 98. ...
- DTO. CI. 99. ...
- DTO. CI. 100. ...

